

Heemskerk, december 2010

Lieve familie, vrienden, buren en kennissen van Bart,

Met de kerstwensen van vorig jaar, hebben we jullie op de hoogte gebracht van het eerste jaar dat Bart zonder Anna moest leven. Het is nu inmiddels al bijna twee jaar (An overleed op 19 januari 2009) dat hij alleen is. Bart woont nog steeds in de groep "Beschermd Wonen" in Westerheem. Hij en zijn zes leeftijd/lotgenoten vormen een hechte groep, die met elkaar eet en drinkt, de actualiteiten doorneemt, een helpende hand uit steekt in het huishouden en mee doet met activiteiten in en buiten het woonzorgcentrum. Zoals door velen van jullie ook al geconstateerd is Bart er erg op zijn plaats, en heeft hij afleiding, een arm om zijn schouder als hij dat wil, de gezelligheid van de groep, maar ook de ruimte om zichzelf terug te trekken als hij daar behoefte aan heeft. Zijn humor en mooie herinneringen vullen menig tafelgesprek en oogsten gelach en bewondering bij zijn groepsgenoten.

Er is ook een keerzijde. Langzamerhand komt hij in de volgende fase van zijn Alzheimerziekte, een proces dat met veel onrust gepaard gaat. Hij kan zich druk maken over zijn huisvesting, of hij daar wel kan blijven wonen en waar hij naar toe zou moeten. Op zijn mindere momenten heeft hij het idee dat hij op een schip zit en op een gegeven moment weer naar wal moet, terwijl hij daar in zijn beleving geen huis heeft. Hij vraagt zich dan af waar hij naar toe moet, en hoe het nou moet met zijn kleding en meubels. Dit spookbeeld komt vooral 's middags en 's avonds op en beheerst dan zijn daginvulling. Het geeft veel onrust bij de andere bewoners omdat hij ze erg mee kan slepen in zijn zorgen, terwijl zij allemaal kwetsbaar zijn als het gaat om het geheugen. Hij heeft al diverse malen zijn spullen ingepakt omdat hij dacht dat hij niet langer kon blijven. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat, als dit gedrag zich versterkt, hij niet meer bij Beschermd Wonen kan blijven, maar moet verhuizen naar een voorziening met een hogere zorggraad. We hopen dat dit nog even uit blijft, maar we denken dat dit niet lang meer zal duren.

Hoewel het gemis van An wel groter lijkt dan voorheen, kan Bart nog steeds vrolijk vertellen over de gelukkige tijd die ze samen hebben gehad, over de dingen waar ze zo'n lol om hadden en de belevenissen over de wereldbol heen.

Tenslotte, het wereldje van Bart, die zelf zegt dat hij een stuk geheugen kwijt is, wordt steeds kleiner. De gang naar de kerk wordt moeizaam en bijna ondoenbaar. De interesse in anderen is beperkt, het bewustzijn van Bart dat hij in Heemskerk woont is nagenoeg verdwenen. Toch merken we dat hij belangstelling van buitenaf enorm op prijs stelt.

Een kaartje met eenvoudige groet wordt prominent op de kast gezet, en brengt herinneringen van vroeger omhoog. We waarderen het dan ook bijzonder, dat jullie, ondanks dat je er weinig of niets voor terug krijgt, toch aandacht bent blijven besteden aan Bart, met grote of kleine gebaren.

We wensen jullie allen fijne feestdagen toe en een gelukkig nieuw jaar.

Hartelijke groeten, ook namens onze partners en kinderen,

Jacob-Bart, Margreet, Peter en Ben

Contactgegevens:

Jacob-Bart (jacobbarthak@hotmail.com), tel: 06 41427231,

Margreet (margreethak@planet.nl), tel.: 0654755500,

Peter (peter.hak@zonnet.nl), tel.: 0629552802,

Ben (ben@benhak.nl), tel.: 0641206115

Bart Hak, Johan Brouwerstraat 10,

1964 GC Heemskerk, tel.: 02512 32051 (geen e-mail)